

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Pe un an 240 Lei Pe jumătate de an 120 Lei Pe un pătrar de an 60 Lei Un număr 5 Lei Pentru strălănitare pe un an . . . 300 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”, iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „Tipografia și Librăria Diecezană” în Caransebeș.</p>	<p>Prețul inserțiunilor:</p> <p>Pentru publicațiuni oficiale, concursuri edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei</p>
---	--	---

O reparație.

Avem deosebita bucurie să luăm act de numirea în postul de director al Școlii Normale de Invățători din Caransebeș a părintelui profesor Traian Lazăr.

Credem că nu este suflet și conștiință de român ortodox, nu numai în oraș dar în întreg Țara, care să nu resimtă o profundă satisfacție, o adevărată bucurie, văzând în fruntea cattedralei lui Ioan Popasu un preot ortodox.

Este o îndoită bucurie și este în același timp o dreaptă reparație, de proporțiile așteptate de toți bunii ortodocși din eparhia noastră, pentru ștergerea acelei erori grave care s'a săvârșit împotriva venerabilei noastre preparandii de odinioară.

Nu e bine să turburăm momentul solemn al acestei biruințe, inaugurat de Mișcarea Legionară! Totuși nu putem retăcea că până mai deunăzi o profundă îngrijorare și în cele din urmă o mistuitoare amărăciune, se furișase în sujetele locuitorilor celui mai ortodox și mai românesc oraș, văzând moștenirea Episcopului restaurator apucată pe mâni de năimiți...

În ceasul suprem, când stările dela conducerea acestei instituții deveniseră direct o cinică provocare, dreptatea s'a ivit biruitoare. Mișcarea Legionară pentru care „ortodoxia este expresia politică a Statului român”, a smuls această cetate spirituală din mâinile ziditorilor de bisericuțe străine...

Să mulțumim deci, Bunului Dumnezeu pentru bucuria ce ni-a făcut, iar noului director să-i anticipăm toată dragostea și încrederea noastră!

Foaia Diecezană.

Filistenii.

Și David întrebă pe Dumnezeu zicând: Sui-mă voiu asupra Filistenilor și oare tu îi vei da în mâna mea? Și Dumnezeu zise către dânsul: Sui-te și îi voiu da în mâna ta. Deci ei se suiră la Baal-Peratimu, și David îi bătut acolo. Și David zise: Rupt-a Dumnezeu pe inamicii mei prin mâna mea, asemenea unei eruperi de apă. De aceea se numi numele locului aceluia Baal-Peratimu (locul erumperii). Și ei lăsară acolo pe zeii lor și David porunci, „ca să se ardă cu foc”. (Cronica c. 14 v. 10-12).

Intâmplări ca asta și altele multe cari se pot ceti în sfintele scripturi li se par oamenilor de azi curate minunității imposibil de crezut.

Ce are de a face Dumnezeu cu strategia? întrebă lumea de azi așa de ostilă minunilor. Și decâteori nu s'a repetat în istoria noastră mirtunea cu Filistenii. Nu găsim în istorie timp când dușmanii ființei noastre de neam să nu fi fost înzecit și însutit mai mulți decât noi. Ei își aveau zeii lor mulți la număr: putere de stat, armată, bani, minciuni, servicii de propagandă, amici devotați întru ticăloșie, poftă de jaf și ucidere, științe de drept și alte științe telurite și bieții strămoșii noștri nu aveau decât un Dumnezeu și o biserică în care se rugau fierbinte în vremuri negre de asuprire și nedreptăți. Credința lor ca și a lui David ardea pe toți zeii pământești pospăiți cu sânge omenesc.

Strămoșii aceștia ai noștrii cari au biruit cu credința lor în Dumnezeu pe toți dușmanii sunt și ei un fel de streini pentru noi cei de azi.

Nu putem pricepe cum acest neam de țărani era în stare să stea patru și cinci oare concentrați în rugăciuni în sfânta lor biserică.

Rugăciunile românești de odinioară diferă enorm de rugăciunile noastre de azi. Este o

plângere generală, că serviciile noastre divine sunt prea lungi de aceea unii credincioși vin la începutul slujbelor și alții la sfârșit, dar toți sunt de acord în a sta puțin în biserică. Dar hai să zicem că au dreptate oamenii însă noi am ajuns acolo azi că trebuie să căutăm cu lampa lui Diogenes pe acei creștini ai noștri la orașe și la sate *deopotrivă cari stau baremi zece minute concentrați în rugăciuni adânci în biserică*. Dar chiar aceste zece minute de om le căutăm degeaba fiindcă nu se prea află.

Pictura artistică, corul frumos, predicatorii distinși, celebranți aleși pe sprânceană nu vor putea înlocui niciodată cele cel puțin zece minute de rugăciune adâncă.

Avem azi atâția maieștri bisericești brevețați, cari spun, că tocmai misionarismul cu aspre regulamente și împreună cu multe ostenele ar avea menirea să rodească la toată lumea cele zece minute de concentrare adâncă în biserică. Misionarismul așa cum îl înțeleg maistorii noștri, își are rostul său firesc în temnițe și în spitale unde se află oameni nenorociți la cap ori la alte părți ale corpului, dar nu-i găsim noima și rostul la oamenii cinstiți și normali, fiind credința și o chestie de raționament rece. Să ceri dela Dumnezeu mulțumire și fericire pe seama ta și a familiei tale și încă multă de tot și să nu găsești singur cele zece minute de rugăciune concentrată în biserică înseamnă că ai un suflet sec. Și cu părere de rău trebuie să mărturisim că cu sufletele seci nu poate face nimic nici cel mai habotnic misionarism fiindcă Stăpânul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a rostit pentru toate vremurile adevărul că semintele căzute pe piatra seacă nu vor aduce roade în veci.

În timpurile noastre s'a întâmplat că un călugăr evlavios a trebuit să fie stante pede asvârlit din biserică, fiindcă „ocăra“ lumea care nu se purta cuviincios la slujbele bisericești. Bine! spunea poporul, nu de aceea venim noi la biserică ca să stăm ca sfinții, omul ca omul mai cascade, mai doarme, mai povestește, mai râde, mai să și ceartă în biserică că doar de aceea este om.

Mentalitatea aceasta, care sădea Dumnezeu să nu fie generală, e mai prejos decât credința păgână, fiindcă noi știm din scrisorile vechi că păgânii credeau prost dar când se apropiau cu jertfele lor de altarele zeilor aveau cele zece minute de concentrare sufletească.

Nu misionarism ne trebuie nouă ci toporul pus la rădăcină. Ori suntem creștini adevărați și atunci înțelegem biserică și credința cum

trebuie, neavând lipsă de vergile misionare, ori nu suntem creștini și atunci în mod cinstit să recunoaștem că ce au făcut strămoșii noi nu mai putem face niciodată. Credința lui David cu care a bătut armata Filistenilor va rămâne ceva de neînțeles pentru noi.

Biserica pe care oamenii vor să o facă interesantă ca un cinematograf și pasionantă ca o sală de debateri unde se luptă pentru desfășurare generală, își pierde gustul ei creștinesc. Să te numești creștin și să cinstești ma imult pe cârciumarul, măcelarul și pantofarul tău decât pe preotul tău, e ceva grav.

Cu o asemenea credință în Dumnezeu în biserică și în toate orânduețele ei. Filistenii vor reuși să ne trântescă când de un perete când de celălalt fiindcă scris este că Dumnezeu nu să lasă batjocurit nici chiar de Români.

Dacă vom ști să avem cel puțin zece minute de credință ne vom mântui; de nu, mergem unde s'au dus Filistenii.

Dr. Ștefan Cioroianu
protopop.

Groznicul cutremur.

Trei ss. evangheliști redau exact spusele Mântuitorului referitor la cutremure. O catastrofă fără seamăn a aruncat jalea pe tot cuprinsul țării, sămănând moarte și mizerie. Ceeace s'a petrecut la noi în noaptea fatală din dimineața zilei de 10 Noemvrie întrece orice închipuire. Îndepărtatele cutremure din Japonia și Turcia din anii trecuți au trecut ca și niște evenimente puțin comentate la noi.

Pământul țării noastre, departe de orice vulcan, s'a cutremurat în mod înspăimântător. Orașe înfloritoare prefăcută în ruine, morți, răniți, oameni fără adăpost și avut în câteva clipe acum în preajma iernii, oare nu ne spun „să să teamă de Domnul tot pământul și de dânsul să se cutremure toți ceice locuiesc în lume“? Ps. 32, 8.

Ca și prorocii Vechiului Testament din amvonul bisericilor înzădar s'a strigat: „Spălați-vă, curățiți-vă, ștergeți răutățile din inimile voastre dinaintea ochilor mei“. Isaia 1, 15, 16. Intoarceți-vă la Mine cu post, cu plângere și cu tânguire“ Ioil 2, 12, dar lumea tot îndărătnică și impietrită a rămas ca și inima lui Faraon după plăgile trimise de Dumnezeu în țara Egiptului. Poate chiar pentru acest strigăt au devenit atât de urți preoții în lumea de azi, adevărindu-se cuvintele Domnului zise către apostoli: Veți fi

urii de toți pentru numele meu. Catastrofa aceasta a făcut să răsună și glasul oamenilor de seamă ca al unor vestiți ziariști și cronicari cari scriu: Să ne întoarcem la Dumnezeu. (Universul).

În aceste vremuri de cumplită urgie, ce s'ar putea face decât proșternerea noastră la tronul dumnezeirii, deschideți cartea cărților și citiți rugăciunea rostită de prorocul Danil în cap. 9, 3-27 al cărții sale. Celce a văzut uriciunea pustirii ne îndeamnă să ne întoarcem privirile spre cer: Lăsați petrecerile și veselile, conțeniți cu ceaiurile dansante obicinuite și în posturile mari, postiți Miercurea și Vinerea, nu vă culcați fără a vă ruga celui ce stăpânește cele văzute și cele nevăzute, nu fiți robii comorilor; în vremea mâniei ce vă ajută? au n'ați văzut că într'o clipă putem fi nu numai în lumea cealaltă, dar și zdrobiți sub ruinele trudei și agoniseli noastre de veacuri.

Ce razim veți aștepta în clipe de grea cumpănă, dacă în viața voastră niciodată n'ați chemat în ajutor numele Domnului, ci-l strigați numai din adâncurile dărîmăturilor, ca și apostolii pe marea infuriată: Doamne mântuește-ne că pierim!

Marele cutremur care a sguudit țara noastră din temelii, oare va îndrepta privirile tuturor de aci înainte spre cer și spre preamărirea lui Dumnezeu, au eși-vor din Sodoma tărădelegilor, „au își vor pune în Dumnezeu nădejdea lor“ (Ps. 77, 7) sau vor uita urgia ce a trecut — fără pic de îndreptare — fără a-și da seama de celce a zis: „Luați învățătura ca nu cândva să se mânie Domnul și să pieriți din calea cea dreaptă“ Ps. 2, 10.

Iar într'alt loc scrie:

Piară gloata păcătoasă de pe lume, pe vecie
Și toți cei fără de lege pe pământ, să nu mai fie!

Ps. 103, 35.

Pr. Nicolae Văleanu.

Cosmogonia biblică și teoriile științifice.

De Pr. I. Firca.

(Continuare)

Boutroux pentru concilierea științei cu religia așează la baza naturii un spirit spontan, care poate modifica oricând ordinea existentă și erupe în afară de albia legilor, ceea ce îngăduie nu numai înnoirile ci și miracolele și în genere supra naturalul ¹⁾.

Majoritatea exegeților și a naturaliștilor credincioși cari doresc bunăînțelegere între datele

rațiunii și cerințele inimii, consideră și ei necesară țărîmurirea transgresiunilor științelor naturii în domeniul exegezei. Ei pornesc pentru aceasta dela următoarele pozițiuni prealabile: La ce anume întrebări e îndreptățită știința să răspundă și la cari nu; asupra căror chestiuni — ce ar intra în domeniul controversat — sfintele scrieri se rostesc precis și asupra cărora nu ²⁾. Iar textele controversate, printr'o interpretare adecuată să fie apărate de orice atacuri s'ar năpusti asupra lor ³⁾. Prin însăși această operație însă, rezultatele la cari se ajunge nu pot fi considerate decât ca provizorii. Și de aceea la interpretarea unui text biblic trebuie avut în vedere totdeauna întregul, nu părți izolate; fiecare eveniment trebuie prins în lumina întregii iconomii dumnezeiești pentru mântuirea neamului omenesc ⁴⁾.

B. Metode diferite. Atât religia cât și știința să folosească, fiecare în domeniul ei, principii și metode proprii ⁵⁾, așa cum rezultă din natura domeniilor și preocupărilor lor. Căci deși atât știința cât și credința au adânci și inexterminabile rădăcini în natura omenească, ele nu se pot confunda, știința fiind o cerință a intelectului iar credința în deosebi a inimii; știința constând din o cunoaștere obiectivă, iar religia în deosebi din un raport subiectiv, mistic, al inimii, cu cauza primordială a lumii ⁶⁾.

Considerând ideile și ilegile științifice ca simple simboale fabricate de sufletul nostru în contact cu lumea sensibilă, iar religia servindu-se și ea de simboale — imagini relative — cari sunt dogmele, *Boutroux* afirmă că nu poate fi contradicție între dogmele religiei și între știința, căci ele alcătuiesc deopotrivă două categorii de simboale, cari se referă la țeluri diferite ⁷⁾.

Recunoașterea diferențierii — de domeniu și metodă — este condiția păcii — spune *Paulsen*. „Cine vrea să supună știința din nou dogmei, sau cine voește să reducă credința la știință, acela se ostenește în zadar și împiedecă din partea sa un raport prielnic între ele ⁸⁾“. Oridecâteori vine vorba de știință, nu trebuie însă să se uite adevărul că filosofia materialistă nu este știință și că nu are dreptul de a se substitui adevăratei științe.

C. Adevărul nu poate fi decât unul singur.

Un aristotelician din vremea Renașterii, *Petrus Pomponatius*, pentru a evita conflictul cu

2) F. v. Hummelauer „Der biblische Schöpfungsbericht“ Ein exegetischer Versuch. Fr. i. Br. 1877 p. 2.

3) Ibid.

4) Ibid.

5) Cf. *Decreta et canon. Conc. Vatic.* Ratisbonae, 1888 p. 27.

6) *Mocsanyi*, op. cit. p. 39.

7) Cf. I. Petrovici, art. cit. p. 177.

8) *Paulsen*, op. cit. p. 31.

1) I. Petrovici, Em. *Boutroux* loc. cit. p. 177.

Biserica, pornind dela ideile lui *William Occam*, a formulat teoria *adevărului dublu*: filosofic și teologic. Prin aceasta nu s'a înlăturat însă conflictul, ci mai ales a fost adâncit⁹⁾. Oricât ar fi de ispititoare o asemenea aventură simplistă, ea nu stă în fața realității și a existenței obiective a adevărului, care nu poate fi decât unul singur.

Căci același Dumnezeu care a descoperit omului tainele credinței și i-a vărsat în inimă harul necesar impropriilor lor, tot El l-a înzestrat pe om și cu lumina rațiunii. Dumnezeu este în ultima instanță izvorul a tot adevărul, atât al celui depus în Sfânta Scriptură și Tradiția Sf. Biserici, cât și al celui cunoscut de minte prin cercetarea științifică. Iar Dumnezeu nu se poate nega pe Sine, nici să aducă în contradicție adevăr cu adevăr.

Și de aceea, cartea sfântă interpretată de autoritatea bisericească, asistată de Duhul lui Dumnezeu, având același autor ca și cartea naturii — adică pe Dumnezeu — și în cazul ce ne preocupă același subiect — adică creația lumii — ele nu se pot contradice. Ci oriunde s'ar părea că există vre-o contradicție între Sf. Scriptură, luată în înțeles verbal și între științele profane, aceasta provine sau din falsitatea rezultatului respectiv al științei sau din interpretarea greșită a Sfintei Scripturi.

(Urmează)

Necrolog.

† Pr. Teodor Munteanu.

În ziua de 16 Noembrie a fost condus la locașul de veci, venerabilului preot al *Delineștilor*, părintele *Teodor Munteanu* stins din viață la respectabila vârstă de 80 ani și de cinstită preoție de 58 ani.

Slujba religioasă a înmormântării a fost săvârșită de un sobor de preoți vecini în frunte cu protopopul adm. al Caransebeșului *Isaia Suru*. S'a rostit o singură cuvântare sobră și plină de căldură evanghelică de către S. Sa Părintele prot. *Suru* care a arătat cald, temeinic și înțelegător meritele preoțești, gospodărești și morale ale celui plecat dintre noi.

Nespus de înduioșătoare a fost prezența la înmormântarea venerabilului părinte *Munteanu* a multor fruntași de pe Valea Pogonicului și a membrilor familiei sale.

Dr. *Cornel Corneanu* cu soția a depus o lacrimă de pietate lângă sicriul bătrânului preot; cinstitul între dascăli și povestitor al meleagurilor bănățene, bătrânul *George Cătană*, a făcut prin prezența sa o faptă de recunoștință față de tagma vechilor noștri preoți cari se duc în lumea dreptilor rând pe rând; și tot astfel au alergat la căpătâiul său, nepoții *Dr. Zeno Muntean* protopop și profesor la Academia Teologică, *George Muntean* preot în Bocșa și încărunțitul frate al adormitului, plin de humor și demnitate, *Pr. Ion Munteanu* din Bolvașnița.

Mulțimea intelectualilor și credincioșilor cari au ținut să-l petreacă până la ultimul locaș de odihnă a fost mărturia vie și indestructibilă a legăturii sufletești ce a existat între păstor și turmă. L'am îngropat în țintirimul din deal în mijlocul fiilor săi sufletești apuși de mult, în timp ce toamna târzie își scutura podoaba galbenă a ultimelor frunze. Duios, mișcător și în scâncet de lacrimi a fost scoborât în mormânt nou săpat în glia ravână, alături de fiii și ficele sale, dintre care unul preot apus în primăvara vieții.

Părintele *Teodor Muntean* a fost o figură modestă de preot, cu ființa veche și tradițională în chip și port, cu măsură și judecată în cuvânt și mișcare.

Avea multe frumuseți sufletești inepuisabile și captivante.

Bine cunoscător de oameni și lucruri se delecta așa bătrânește cum știa el în fața calităților celor buni și se îndepărta în același timp cu repulsiune de suflete josnice și vulgare.

Pe noiăștia tineri ne iubea cu dragoste de tată.

Astăvară când l'am văzut ultima dată, m'a chemat să stăm de vorbă câteva ore despre unele și altele.

Nu numai că te delectezi dar înveți atât de multe atunci când te afli în societatea celor bătrâni.

Da! bătrânii noștrii preoți; ce multă zestre sufletească au ei, ce mireasmă de duhovnicie îți insuflă sfaturile, gesturile și ținuta lor! Stând în preajma lor simți parca mirosul de tămâie.

Bătrânețe și sacerdoțiu, da, sunt imutabile legături. Părintele *Munteanu* își stima enoriașii și era la rându-i stimat. Conștient de înălțimea cuvenită sacerdoțiului creștin s'a ferit în lunga sa viață să-l amestece în preocupări de lumească dobândă.

Și dacă l'a amestecat uneori a făcut-o așa ca fiecare, din pricina stării precare în care în anumite vremuri se găsea întreaga tagmă într'o lume nouă îndepărată de ateism și de Evanghelie.

⁹⁾ Cf. *Mocsanyi* op. cit. pp. 7-8. Despre teoria îndoitei posibilități a adevărului la *Occam*, vezi I. G. Sevin: „*Apologetica v. II, Proba ontologică*” p. 101.

Huruit de bulgări de pământ proaspăt peste sicriu în asfințit de soare și un trup istovit de ani, împăcat cu oamenii și cu Dumnezeu s'a pogorât în lutul din care a fost alcătuit.

Glasul serafic al diaconului catedral S. *Sa Părintele Ilie Câmpăneanu* din Caransebeș încheie duios, arhangelic, cu miros de miosotis funebru în glas ultima literă a unei veți de păstor.

Dumnezeu să-l ierte pe părintele Teodor!

Pr. D. V. Anuțoiu

Instrucțiuni de Apărare Pasivă pentru populație

A. Stingerea și ascunderea luminilor.

Se execută de câteori se dă alarma sau când se dispune de către autorități.

1. Măsura de prevedere pentru stingerea luminilor :

a) Toți locuitorii imobilelor de orice fel (publice sau particulare), cari nu au ferestrele prevăzute cu obloane sau jaluzele, sunt obligați a-și procura din vreme și aplica pe geamul interior hârtie neagră;

Cei cari dispun de obloane sau jaluzele se vor asigura că, ele nu lasă să treacă nici o rază de lumină;

Cei care au un singur rând de geamuri, vor face din pânză sau hârtie neagră o perdea mobilă.

b) Se va ține la îndemână o lampă electrică de buzunar, una cu petrol sau lumânări, pentru cazul în care lumina dela uzină ar fi întreruptă.

c) Se vor reduce cât mai mult luminile exterioare ale locuinței.

d) Șefii de imobile, instituții, stabilimente, proprietarii de case, etc., vor instrui personalul de serviciu ca măsurile de ascunderea luminii, referitoare la scările de serviciu, subsoluri, mansarde, curți interioare, etc., să fie cunoscute și practicate din vreme.

e) Localurile publice vor lua măsuri ca ieșirile să fie prevăzute cu perdele negre, care să impedece, la deschiderea ușilor, pătrunderea luminei în afară.

2. Măsuri de execuție pentru stingerea și ascunderea luminilor la darea alarmei.

a) Se vor stinge luminile din exteriorul clădirii, se vor trage obloanele, jaluzelele, rulourile din pânză sau hârtie.

b) In locuințele iluminate cu gaz aerian, se vor închide comptoarele de gaz și trece la iluminatul interior cu petrol sau lumânări.

c) Șeful A. P. al imobilului se asigură că luminile din masarde, scări de serviciu, curți interioare, sunt stinse.

B. Adăpostirea.

1. Măsuri de prevedere în ceea ce privește adăpostirea :

a) Șefii A. P. ai imobilelor care nu dispun de un adăpost special, vor alege în subsol sau pivniță o cameră (sau mai multe, care să aibă asigurate câte două ieșiri sau cel puțin o ușă și o fereastră.

b) Se vor astupa ferestrele pivniței sau subsolului ales cu saci sau cutii, umplute cu nisip.

c) Se vor așeza din vreme în aceste încăperi 1-2

târâncoașe și 2-5 casmale, pentru deschiderea unei ieșiri în cazul prăbușirii imobilului.

d) Vor exista în permanență în aceste încăperi, o lampă sau un felinar, un vas cu apă și scaunele necesare.

e) Se va cunoaște de fiecare locatar (Șef de imobil și de familie) numărul telefonic și adresa postului de prim ajutor cel mai apropiat.

f) Se va procura de fiecare familie 1-2 pachete de pansament și desinfectantele necesare.

2. Măsuri de executarea adăpostirii :

a) Cei găsiți de alarmă vor executa măsurile referitoare la stingerea luminilor, se vor asigura de mijlocul de luminat necesar și apoi vor scobori în pivniță sau subsolul ales ca adăpost.

b) Cel mai desăvârșit calm trebuie păstrat în adăpost, în cazul când bombele au căzut în vecinătate.

c) In caz de rănire, după ce se vor întrebuința mijloacele aflate la îndemână, se va anunța cât mai neîntârziat postul de prim ajutor.

d) Cei surprinși de alarmă pe stradă, vor merge liniștiți și vor intra în primul adăpost întâlnit.

e) Cei surprinși de bombardament înainte de a fi găsit un adăpost, se vor ascunde în primul gang sau după primul zid întâlnit, iar în caz de lipsă, se vor culca de îndată ce aud șuerat de bombă.

C. Măsuri contra incendiilor.

1. Măsuri de prevedere :

a) Se vor goli podurile de orice material combustibil și se va întinde pe podele un strat de nisip de 2-3 cm.; se va văruși toată partea lămoasă a podului cu un strat gros de var și se va așeza în unele din colțurile podului o ladă cu nisip și o lopată.

b) Se va așeza la îndemână cheile dela pod și se va destina din vreme personalul de serviciu, care să inspecteze podul.

c) Se va ține în evidență numărul telefonic al postului de pompieri respectiv.

2. Măsuri de execuție :

a) In caz de început de incendiu provocat de o bombă incendiară, se va arunca dela oarecare distanță cu lopata, nisipul depozitat în lada din pod.

b) Se va anunța neîntârziat postul de pompieri, dacă întrebuințarea mijlocului de mai sus n'a dat rezultat.

D. Alarmarea.

Alarma se dă prin sirene sau clopote (acolo unde nu sunt sirene).

Inceperea alarmei se dă de sirene prin sunete ascuțite și modulate, iar de clopote prin bătăi scurte și repetate.

Incetarea alarmei se dă de sirene printr'un sunet continuu și de acelaș ton, iar de clopote prin sunete prelungi.

E. Circulația.

a) In ziua în care, fie prin alarmă, fie prin măsuri ordonate, s'a trecut la stingerea și camuflarea luminilor, vehiculele nu vor circula decât cu luminile ascuse.

b) Ascunderea se va realiza fie prin acoperirea farurilor cu o înveliitoare de pânză sau piele, în partea din față a căreia s'a practicat o deschizătură verticală

de 6 cm. lungime și 1 cm. lățime, fie prin vopsirea geamurilor dela far cu culoare neagră, în care se va lăsa neacoperită aceeași deschidere ca mai sus.

Luminile de poziție din spate vor fi micșorate prin acelaș mijloc ca mai sus, în raport cu dimensiunile fiecăreia.

Indicatoarele de întoarcere nu vor mai fi întrebuințate pe timpul nopții.

c) Vehiculele surprinse de alarmă în mers, vor intra în prima stradă laterală întâlnită și se va opri pe partea dreaptă în sensul mersului stingând toate luminile; pasagerii și conducătorii vehiculelor vor intra în cel mai apropiat adăpost.

Prefectul Județului Severin.

Prof. Tiberiu Mităr.

ȘTIRI

Vizita Domnului General Ion Antonescu în Italia și Germania. După vizita ce a făcut zilele trecute în Italia, de unde Conducătorul Statului Român s'a înapoiat deplin mulțumit, Vineri și Sâmbătă a fost la Berlin unde s'a întâlnit cu Conducătorul Reichului, dl Adolf Hitler.

A murit părintele Ion Moța. Săptămâna aceasta a părăsit lumea noastră pământească venerabilul Preot și luptător, părintele Ion Moța din Orăștie. Răposatul a fost tatăl legionarului Moța care a murit în Spania, luptând împotriva batjocoritorilor Crucii lui Hristos.

Dumnezeu să odihnească în pace alături de fiul său pe bătrânul preot și luptător, căci în sufletele lor a ars curată candela iubirii creștinești!

Necrolog este noua rubrică care se rezervă de aici înainte cazurilor de deces ale preoților. Pentru însemnarea vieții și faptelor fiecărui preot decedat din eparhie, rog familia ramașă în urma celui plecat dintre noi să binevoiască a trimite date biografice și în legătură cu activitatea pastorală a preotului. Acestea îndată după deces, pentruca însemnările să fie făcute la timp. Fie pe adresa subsemnatului care mă angajez la treaba aceasta cu scop și gând bun, fie la Redacția foii. *Pr. D. V. Anușoian* Valeadeni - Caraș.

Achitați abonamentul restant la Foaia Diecezană.

„Ajutorul legionar“

**„Ajută-ți fratele căzut în nenorocire!
Nu-l lăsa!“**

Corneliu Z. Codreanu

Notă oficială

Nr. 5817 B. 1940.

Toți preoții cari până la 31 Martie 1941 împlinesc 5, 10, 15 și 20 ani de *serviciu preofest*, cu începere dela 1 Aprilie 1941 sunt îndreptățiți la câte o nouă gradație.

În urmare, toți acești preoți să-și înainteze cererile pentru încuviințarea gradației nouă până cel mult la 15 Decembrie a. c.

Cererile se vor înainta *pe cale ierarhică*, adică prin Oficiile protopopești având să se anexeze la ele cuvenitele certificate despre toți anii de servicii, eliberate de către oficiile protopopești în drept și *timbrate* în regulă.

Cererile intrate după data de 15 Decembrie a. c., precum și cele ajustate cu certificate de serviciu netimbrate sau timbrate insuficient nu se vor lua în considerare și preoții respectivi nu vor fi trecuți pe tabloul celor îndreptățiți la câte o nouă gradație.

Caransebeș, la 12 Noembrie 1940.

Episcopul:

† VASILE

Consilier referent:

Prof. R. G. Anușoian

Concurs

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 3573 B. ex. 1940 din 27 Iulie 1940, se publică concurs, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“, pentru postul de preot la parohia de clasa I-a din comuna **Glimboca** protopresbiteratul Caransebeșului.

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estindere de 44 jugăre 1553 stj.
2. Birul parohial uzitat.
3. Veniturile parohiale uzitate.
4. Casa parohială cu grădina și intravilan de 361 stj. cu supraedificatele economice necesare.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorințele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminecă sau sărbătoare și a catehiza la școala primară, fără nici o altă remunerație.

Toate impozitele după beneficiile ee mai sus cad în sarcina preotului ales.

Ceice doresc să ocupe acest post, întrucât vor avea cvalificațiunea cerută pentru parohii de clasa I-a, precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopul diecezan, să-și înainteze cererile, adresate consiliului parohial ort. rom. din Glimboca, prin Prea. On. Oficiu Protopopeș al Caransebeșului.

Reflecții se vor prezenta, pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vreo Duminică sau sărbătoare în sf. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Glimboca, din ședința consiliului parohial, ținută la 1 Septembrie 1940.

Președinte,
Pr. Cornel Pițigoi
adm. parohial.

Secretar,
Pavel Năslău.

În conțelegere cu oficiul protopresbiterial.
Caransebeș la 20 Septembrie 1940.

2—3

Pr. Isaia Suru
adm. protopopesc.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 2742 B, ex. 1940 din 9 Maiu consiliul parohial ort. rom. din comuna **Sichevița**, protopresbiteratul Bisericii-Albe, publică concurs pentru ocuparea postului de paroh al parohiei de clasa II, rămasă vacantă în urma trecerii preotului Ioan Voin la parohia I din Bozovici, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”

I. Beneficii:

1. Sesiunea parohială în extensiune de 32 jugăre, după care alesul preot va plăti dările de stat.
2. Salar anual dela biserică 1200 Lei.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Casa parohială cu grădină și cu supraedificatele economice necesare.

II. Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără nici o altă renumerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus cad în sarcina preotului ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea calificațiunea cerută pentru parohii de clasa II precum și binecuvântarea P. S. S. Episcopului Diecezan, să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Sichevița prin Prea On. Oficiul protopopesc al Bisericii-Albe.

Reflecții se vor prezenta pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. Domn protopresbiter tractual, în vre-o Duminică sau sărbătoare la sfânta biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie însă nici decum în ziua alegerii.

Sichevița, din ședința consiliului parohial ținută la 13 Octombrie 1940.

Președinte,
Pr. Valeriu Popescu
adm. parohial.

Secretar,
Lazar Lazarovici.

În conțelegere cu oficiul protopopesc.

Rădăria, la 17 Octombrie 1940.

1—3

Ioan Oravițanu
protopop.

În baza ordinului Venerabilului Consiliu Eparhial 4751. B. 1940 din 17 Septembrie a. c. publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Foaia Diecezană pentru postul de preot la parohia de clasa a III-a **Șopotul-nou** din Protopresbiteratul Mehadiei devenită vacantă prin, pensionarea preotului Ioan Goanță.

Beneficii:

1. Sesiunea parohială în estindere de 32 jug.
2. Casa parohială în natură.
3. Venitele stolare uzitate.
4. Dela cultul bisericii Lei 150 anual.

Indatoriri:

Preotul ales este obligat a-și împlini toate datorițele preoțești și pastorale, a predica regulat în fiecare Duminică și sărbătoare și a catehiza la școala primară fără altă renumerație.

Toate impozitele după beneficiile de mai sus se suportă preotul ales.

Cei ce doresc să ocupe acest post întrucât vor avea calificațiunea cerută pentru parohia de clasa III-a să-și înainteze cererile adresate consiliului parohial ort. rom. din Șopotul-nou prin Prea On. Oficiul protopopesc al Mehadiei.

Reflecții se vor prezenta pe lângă prealabila încunoștințare a Prea On. protopresbiter tractual spre a-și arăta dexteritatea în cântare, tipic și oratorie, însă nicidecum în ziua de alegere.

Șopotul-nou din ședința consiliului parohial ținută în 20 Octombrie 1940.

Președinte,
Ioan Goanță

Secretar,
Pavel Nedelcu

În conțelegere cu mine:

1—3

Ioan Cămpianu
protopresbiter.

Cărțile monopolizate de curs primar

precum și

recvizitele școlare necesare

se află în depozitul bogat al

Librăriei Diecezane

din **CARANSEBEȘ.**

Publicațiune de licitație

Lichidatorii firmei Primei Casse de Păstrare din Caransebeș societate pe Acții în lichidare, Caransebeș, aducem la cunoștință publică, că în ziua de

10 Decembrie 1940 ora 10 a. m.

se va ține în localitățile Primei Casse de Păstrare din Caransebeș societate pe acții în lichidare, Caransebeș, Strada Traian Doda Nr. 1 licitație publică cu oferte închise pentru vânzarea următoarelor creanțe și obiecte :

Portofoliul de titluri conform tabloului, poziția 1-7 evaluat cu suma de Lei 103,169.—

Plasamentul Fondului de rezervă, efecte publice conform tabloului, poziția 8-9 evaluată cu suma de Lei 74,500.—

Portofoliu de scont conform tabloului, poziția 10-104 evaluat cu suma de Lei 3,955,521.—

Debitori conform tabloului, poziția 105-160 evaluat cu suma de 4,110,209.—

Creanțe în conversiune conform legii din 7 Aprilie 1934 conform tabloului, poziția 161-281 evaluat cu suma de Lei 2,686,178.—

Mobilier conform tabloului, poziția 282-301 evaluat cu suma de Lei 100.000.—

Licitanții sunt obligați a înainta ofertele lor închise pentru fiecare poziție în parte separat dimpreună cu vadiul de 10 (zece) la sută în numerar din prețul oferit până la 9 Decembrie 1940 orele 12 a. m. la casieria Primei Case de Păstrare din Caransebeș societate pe acții în lichidare, Caransebeș, Strada Traian Doda Nr. 1.

Lichidatorii își rezervă dreptul de a primi sau a refuza oferta făcută după aprecierea lor și nu răspund pentru existența și incasabilitatea creanțelor vândute.

În caz de acceptare a ofertei cumpărătorul este obligat a plăti întreg prețul de cumpărare la casieria Primei Casse de Păstrare din Caransebeș societate pe acții în lichidare, mai departe de a plăti toate taxele și impozitele aferente, intrând astfel în proprietatea creanțelor și obiectelor cumpărate.

Tabloul creanțelor și obiectelor susmenționate, se poate vedea în zilele de lucru între orele 10-13 în localitatea Primei Casse de Păstrare din Caransebeș societate pe acții în lichidare, Caransebeș Strada Traian Doda Nr. 1

Caransebeș, 22 Noembrie 1940.

Lichidatorii

Aducem la cunoștință On. public cetitor, că

Calendarul Românului

pe anul bisect dela Hristos

1941

a apărut și se află de vânzare la Librăria noastră

DIECEZANA din Caransebeș

cu prețul de Lei 25.